

Pestre az Orlay utcába költöztek, ugyanis a verőcei házat kifosztották, idegenek költöztek be. Ecuka, a feleség a Standard Rádiónál kapott munkát. Sebő a Magyar Folyami Tengerhajózási Társaságnál tudott elhelyezkedni, melyet 1948-ban közös Szovjet Magyar Hajózási Társasággá akartak átalakítani, amikor is felmondtak neki. Munkája nem volt, de ő sohasem adta fel, mindig kereste az új lehetőségeket. 1949-ben a Múzeumok Országos Központja a Keszthelyi Múzeum kiállításának szervezésével bízta meg. Majd 1950-ben a Calderoni Tanszer Vállalatnál mint segédmunkás Biológiai Osztályt kezdett szervezni társaival, mely sikeres lett. 1952-ben már 50 fő volt az osztály létszáma, sok volt a megrendelés, mely a felettes hatalomnak szemet szúrt, szabálytalanságot véltek. Mivel kizárólagosan tanszergyárat akartak létesíteni, elbocsátások történtek. 1953-ban munkahelye ismét megszűnt. 1953 őszén a Kertészeti és Szőlészeti Főiskola rovarügyi tanszékén adminisztrációs, majd oktatói állást kapott. 1954-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetem Biológiai Kémiai Tanszékén rövidített aspirantúrára jelentkezett. 1956-ban lett volna a disszertáció, de a forradalom ezt megghiúsította.

Sebő fia már leérettségizett, Edit leánya gimnáziumba járt, mikor mindketten rész vettek az 56-os forradalmi felvonuláson a Bem téren. 1957-ben sikerült a disszertáció megvédése, a kandidátúra, és a biológiai tudományok kandidátusa lett. A Kertészeti és Szőlészeti Főiskolán nem lehetett tovább oktató, ezért kérte áthelyezését Gödöllőre az Agrártudományi Egyetemre, ahol 1961-ig dolgozott. 1958. november 5-én meghalt szeretett édesanyja (Mutika). Fia befejezte tanulmányait, és a Természettudományi Múzeumhoz került mineralógusnak. Edit leánya érettségi után a Kertészeti Kutató Intézetnél dolgozott. 1961-ben a Magyar Földművelődési Minisztérium Növényvédelmi Szolgálat Zárkörzeti Laboratóriumának munkatársa lett. 1962-ben a kártevők felismerésével, 1963-ban kártevő prognózis állomások létesítésével foglalkozott. Nyugdíjazásáig itt munkálkodott, miközben több könyve, publikációja jelent meg. Nyugdíjasként 1966-tól a Magyar Természettudományi Múzeum Állattárában a Bogárgyűjteményben dolgozott, míg súlyos betegsége 1984-ben elválasztotta híven szeretett munkájától. 1984. december 12-én hunyt el, és a szeretett falu, Verőce temetőjében lett örök nyugalomra.

Endródi (Endrődy) Ágoston

1902. október 13. Kassa -1990. január 01. Zürich
nyug. tüzér alezredes, lovagló tanár

Iskolai tanulmányait Pesten, Nógrádverőcén majd Egerben végezte, itt érettségizett. 1920-ban vették fel a négyéves Ludovika Akadémiára, ahol tüzérként végzett 1924-ben. Csapatszolgálatát 1924. augusztus 20-tól kezdte el, 1926-ban és 1927-ben hat-hat hónapos lovas továbbképző tanfolyamon (equitáción) vett részt. A lovaglásban mutatott kiváló eredményei alapján 1928-ban került a Lovagló Tanárképző hároméves tanfolyamára, amelyet még a budapesti Ferenc József laktanyában kezdett el. A harmadik évet azonban már az Örkényi táborban végezte. Lovaglótanári képesítését 1931-ben kapta meg. Egészen 1940-ig az olimpiai csapat tagja, majd lovaglótanárként az Örkényi Táborban teljesített szolgálatot. Az equitációk és a lovagló tanárképző végzése alatt 1926-1930 között a megyeri pályán rendszeres indulója volt az úrlovas gát-és akadályversenyeknek. Ebben az időben a concoursokon is indul, de a győztesek között még nem találkozunk nevével. Annál meglepőbb volt, hogy még a tanárképző hallgatójaként 1930 késő őszén Malanotti Lajossal és Schaurek Ottmárral együtt részt vett a New-York-i és a torontói nemzetközi versenyeken. Az Örkényi Táborban az olimpiai keretnek ugró- és díjlovas osztálya volt, és az akkori gyakorlat szerint a military csapatot e két osztályból állították ki. Endrődy Ágoston az ugróosztálynak volt a tagja, de már 1933-tól kezdve elsősorban military lovasként számítottak rá, ugyanakkor az ugrólovakosok között is az élmezőnyben szerepelt. 1935-ben a military országos bajnoka, majd 1936-ban az olimpiai military csapat tagjaként utazott Berlinbe. Az olimpiai military Endrődy Ágoston Pandúr nevű lovával az 5. helyen végzett (ez a második legjobb magyar lovas olimpiai eredmény). Az olimpiát követő évektől kezdve az ugrókeretnek lett állandó, ún. „erős” tagja és a nemzetközi mérkőzések rendszeres résztvevője. A háború kitörése után, 1940. július 1-től csapatszolgálatra vezényelték a tábori tüzérséghez. 1942. szeptember 29-én őrnagynak, 1944. július 1-én pedig alezredesnek léptették elő. - 6 -